

Minister Finansów

Warszawa, 2 lipca 2025 roku

Sprawa: Interpelacja nr 10215 dotycząca celów przetwarzania informacji w ustawie o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, ceł i innych należności pieniężnych
Znak sprawy: DTS8.054.4.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiedź na interpelację nr 10215

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na złożoną przez Pana Posła Dariusza Mateckiego interpelację nr 10215 w sprawie prawidłowości implementacji przepisów dotyczących celów wykorzystywania informacji przekazywanych w ramach wzajemnej pomocy, zawartych w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń¹, proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń, zwana dalej „dyrektywą Rady 2010/24/UE”, została zaimplementowana do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, ceł i innych należności pieniężnych², zwaną dalej „ustawą o wzajemnej pomocy”.

Przepisy art. 24 ust. 1, 25, 28 i 29 ustawy o wzajemnej pomocy stanowią:

Art. 24. 1. Informacje otrzymywane w ramach wzajemnej pomocy podlegają ochronie przewidzianej dla podobnych informacji na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 25. Informacje otrzymywane w ramach udzielania wzajemnej pomocy mogą być wykorzystane do dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych,

¹ Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010 r., str. 1.

² Dz.U. z 2023 r. poz. 2009.

o których mowa w art. 2, oraz do obliczenia i dochodzenia obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 28. 1. Wierzyciel lub organ egzekucyjny może wystąpić do państwa członkowskiego o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji pochodzących od tego państwa do celów innych niż określone w art. 25, podając cel, któremu informacje te mają służyć.

2. W przypadku uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, informacje pochodzące od państwa członkowskiego wykorzystuje się do celów wskazanych we wniosku.

Art. 29. 1. W przypadku wniosku państwa członkowskiego o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji do celów innych niż określone w art. 25, wierzyciel lub organ egzekucyjny:

1) zgłasza sprzeciw, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej informacje nie mogą być wykorzystane do celów podobnych do celów wskazanych przez to państwo;

2) wyraża zgodę, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej informacje mogą być wykorzystane do celów podobnych do celów wskazanych przez to państwo.

2. Centralne biuro łącznikowe przekazuje sprzeciw lub zgodę wierzyciela lub organu egzekucyjnego w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku od państwa członkowskiego.

Powyższe przepisy implementują art. 23 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 2010/24/UE, które stanowią:

1. Informacje przekazywane w dowolnej formie na mocy niniejszej dyrektywy są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Informacje te mogą zostać wykorzystane do celów egzekucji lub zastosowania środków zabezpieczających w odniesieniu do wierzytelności objętych niniejszą dyrektywą. Mogą być również wykorzystane do obliczenia i wyegzekwowania obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne.

3. Państwo członkowskie udzielające informacji zezwala na ich wykorzystanie w państwie członkowskim otrzymującym informacje do celów innych niż cele, o których mowa w ust. 1, jeżeli na mocy ustawodawstwa państwa członkowskiego udzielającego informacji dane informacje mogą być wykorzystane do podobnych celów.

Z powyższego wynika, że art. 25 ustawy o wzajemnej pomocy implementuje art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2010/24/UE, natomiast art. 28 i 29 ustawy o wzajemnej pomocy implementują art. 23 ust. 3 dyrektywy Rady 2010/24/UE. Wykorzystanie informacji uzyskanych od państwa członkowskiego przez inne państwo członkowskie do obliczenia i wyegzekwowania obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne nie wymaga zgody państwa udzielającego pomocy. Zgody wymaga użycie tych informacji do celów innych niż egzekucja lub zastosowanie środków zabezpieczających w odniesieniu do wierzytelności objętych dyrektywą Rady 2010/24/UE oraz innych niż obliczenie i wyegzekwowanie obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne. Innym celem niż ten, o którym mowa w art. 23 ust. 1 Rady 2010/24/UE, mogłaby być np. egzekucja należności innej niż należności objęte dyrektywą (egzekucja

pieniężnej kary administracyjnej czy opłaty administracyjnej). Przepisy ustawy o wzajemnej pomocy nie stanowią zatem nadregulacji.

Dyrektywa Rady 2010/24/UE w art. 23 ust. 3 dopuszcza wykorzystanie informacji do celów innych niż cele, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Jeżeli zatem na mocy ustawodawstwa państwa członkowskiego udzielającego informacji (np. Polski) dane informacje mogą być wykorzystane do celów innych niż cele, o których mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy Rady 2010/24/UE, a państwo otrzymujące informacje (inne państwo członkowskie) chce wykorzystać je do podobnych celów, to brak jest podstaw do nieudzielenia zgody na takie wykorzystanie informacji. Art. 28 ustawy o wzajemnej pomocy pozwala zatem polskim organom wystąpić do innego państwa członkowskiego o udzielenie zgody na wykorzystanie informacji do celów innych niż cele, o których mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy Rady 2010/24/UE, a art. 29 tej ustawy pozwala polskim organom rozpatrzyć wniosek innego państwa członkowskiego o udzielenie takiej zgody. Przepisy te nie rozszerzają zakresu regulacji dyrektywy Rady 2010/24/UE, nie ma zatem podstaw, by dokonywać ich zmiany.

Regulacje zawarte w art. 28 i 29 ustawy o wzajemnej pomocy nie były konsultowane z Komisją Europejską pod kątem zgodności z zakresem i celem dyrektywy Rady 2010/24/UE. Polskie procedury legislacyjne nie przewidują takiego wymogu.

Jednocześnie informuję, że Ministerstwo Finansów nie odnotowało przypadków spraw, w których informacje objęte dyrektywą Rady 2010/24/UE wykorzystywane byłyby do innych celów niż wskazane w dyrektywie. Nie odnotowano również spraw dotyczących zastosowania art. 28 i 29 ustawy o wzajemnej pomocy.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu